

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214202211
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8214202211.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa J. D., nar. XX.XX.XXXX, I. XX, proti odporkyni W. D., nar. XX.XX.XXXX, I. XX, toho času X. XXX, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 5P/24/2014-30 zo dňa 15.05.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení citujúc ust. § 74 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 a 6, § 76 ods. 1 písm. f/, g/ O. s. p. uviedol, že podanie navrhovateľa, v ktorom uvádza, že ide o návrh podľa § 76 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku, a to vzhľadom na celkový obsah podania, ako aj vzhľadom na explicitný odkaz právneho zástupcu navrhovateľa obsiahnutý v jeho podaní doručenom súdu 13.5.2014 (č. I. 27 spisu) na § 76 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku, skúmal nariadenie predbežného opatrenia z obidvoch hľadísk, ktoré prichádzajú do úvahy.

Pokiaľ ide o predpoklad nariadenia predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku, vyžaduje sa konkrétne konanie alebo nekonanie povinnej osoby bližšie nešpecifikované, ktoré vedie k záveru o nevyhnutnosti dočasne upraviť pomery účastníkov konania. Takýmto konaním môže byť aj skutočnosť, že povinná osoba svojou prítomnosťou na určitom mieste zasahuje do výkonu práv iných osôb.

Prvostupňový súd považoval za významné zvlášť pripomenúť, že predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku je, že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násillia, predovšetkým fyzického, hoci sa nedá vylúčiť ani násillie psychické. Osvedčenie takéhoto podozrenia môže napr. vyplývať z obsahu trestného oznámenia, resp. z oznámenia o priestupku.

Z oznámenia OO PZ v I., ktoré bolo súdu doručené XX.X.XXXX k spisu sp. zn. 5P/11/2014 vyplýva, že incident z XX.XX.XXXX, pri ktorom mala odporkyňa fyzicky napadnúť matku navrhovateľa, bol kvalifikovaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Podľa vyjadrenia riaditeľa OO PZ v I. je vec v štádiu objasňovania.

Súd prvého stupňa mal za preukázané, že rodinný dom č. XX, zapísaný na LV č. XX, parcela č. XX, katastrálne územie I., je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa. Podľa zistení je odporkyňa v uvedenom rodinnom dome prihlásená k trvalému pobytu. Tento dom však po poslednom incidente, ku ktorému

došlo XX.XX.XXXX, opustila a odišla žiť ku svojim rodičom do obce X. č. XXX. To znamená, že odporkyňa sa už viac ako tri mesiace nezdržiava v uvedenom dome a od posledného incidentu, na ktorom navrhovateľ postavil svoj návrh, už uplynula značná doba, pričom navrhovateľ nepredložil súdu žiadne nové relevantné dôkazy, ktoré by svedčali pre záver o tom, že odporkyňa sa dopúšťa konania, ktoré by bolo potrebné eliminovať práve nariadením predbežného opatrenia, o ktoré navrhovateľ usiluje.

Podľa názoru súdu prvého stupňa opodstatnenosť nariadenia predbežného opatrenia v danom prípade nie je namieste. Od fyzického napadnutia (10.02.2014), ku ktorému malo dôjsť v rodinnom dome, užívanie ktorého by malo byť odporkyňi zakázané, neboli v návrhu navrhovateľa doručenému súdu 13.05.2014 uvedené žiadne aktivity odporkyne, ktorými by dávala dôvod na nariadenie predbežného opatrenia tohto druhu. Navrhovateľ preto nepreukázal, neosvedčil, že správanie odporkyne má aj v súčasnej dobe, resp. po 10.02.2014 takú povahu a takú intenzitu, ktorá by si vyžadovala zásah zo strany súdu v podobe nariadenia predbežného opatrenia. Odporkyňa navyše dom (spoločnú domácnosť) opustila, v mieste trvalého bydliska sa nezdržiava, keďže od februára 2014 žije u svojich rodičov v inej obci. Aj toto zistenie výrazne oslabuje tvrdenie navrhovateľa o dôvodnosti bezprostredne hroziacej ujmy.

Súd prvého stupňa skonštatoval, že už len charakter predbežného opatrenia (dočasný, predbežný, nefinálny) vylučuje, aby súd v tomto prípade vyhovel návrhu navrhovateľa, ktorý žiada nariadiť dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania s poukazom na skutočnosti, ku ktorým došlo pred viac ako tromi mesiacmi. Uplynutie tejto doby podľa názoru súdu je dôkazom toho, že dočasná potreba upraviť pomery je irelevantná, pričom eventuálne nariadenie predbežného opatrenia by sa v tomto prípade minulo účelu, pre ktorý má nariadenie predbežného opatrenia svoj význam.

Proti uvedenému uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. V odvolaní namietal, že napadnuté uznesenie bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia a predčasne, nakoľko súd nemal dostatok dôkazov, aby dospel k správnym skutkovým zisteniam. Aj keď sa stotožňuje s právnou kvalifikáciou, nemôže sa stotožniť s jeho odôvodnením v tom, že aj keď dňa 10.02.2014 sa žalovaná správala tak, čo bolo dôvodom na vydanie predbežného opatrenia, že takýto návrh nebol osvedčený. Predbežné opatrenie by malo byť preventívnym opatrením, lebo ide o dočasnú úpravu pomerov do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom. Je totiž dôvodná obava, že odporkyňa svoje konanie kedykoľvek môže zopakovať, na čo má slúžiť predbežné opatrenie. Odporkyňa je totiž psychická chorá, odmieta sa liečiť a v minulosti bola liečená na psychiatrickom oddelení Z. v I.. Vytýkal súdu prvého stupňa, že tomuto dôkazu nevenoval žiadnu pozornosť. Preto v prípade fyzického útoku na poškodenú W. D. bol neúplne zistený skutkový stav veci. Súd mal prinajmenšom vyžiadať správu o zdravotnom stave odporkyne.

Odvolateľ vyslovil svoj súhlas s tým, že od 10.02.2014 ubehlo viac ako 3 mesiace a zo strany odporkyne k ničomu nedošlo. Návrh na vydanie predbežného opatrenia však bol súdu doručený 14.02.2014, a o ňom bolo rozhodnuté až 15.05.2014, čo svedčí o prieťahoch v konaní a ide o inú vadu majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ak pri podaní návrhu dôvody na vydanie predbežného opatrenia trvali, nemohli pre nečinnosť súdu prvého stupňa ku dňu rozhodovania pominúť. Opakované výzvy súdu zo 04.04. a 05.06.2014 smerujúce k právnej kvalifikácii, ktorú súd mal odstrániť sám, nemôžu byť príčinou prieťahov spôsobených navrhovateľom.

Navrhol preto napadnuté uznesenie zmeniť, jeho návrhu vyhovieť alebo zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Prešove (ďalej len "odvolací súd") príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

V zmysle citovanej právnej úpravy odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia ako aj k odvolacím dôvodom navrhovateľa uvádza, že súd prvého stupňa vo veci návrhu na nariadenie predbežného opatrenia správne rozhodol, keď tento zamietol. Aj odvolací súd je toho názoru, že predbežné opatrenie je procesným inštitútom Občianskeho súdneho poriadku, a je ho možné využívať v prípadoch, v ktorých sa vyžaduje provizórna a dočasná potreba upraviť pomery účastníkov konania buď pred rozhodnutím vo veci samej, alebo aj pred začatím konania vo veci samej. Správne súd prvého stupňa vychádza z toho, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je pre súd prioritné osvedčenie tvrdených skutočností. Súd vtedy zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Je vecou navrhovateľa, aby svoje tvrdenie o osvedčení nároku, pre ktorý žiada dočasnú ochranu, podložil relevantnými a dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. Súd nemusí dopĺňovať dokazovanie a vôbec nie je povinný vykonávať rozsiahle dokazovanie. Návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovie len v prípade potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo v prípade, ak by bola daná obava, že výkon súdneho rozhodnutia by bol ohrozený. Tieto okolnosti však musí osvedčiť resp. preukázať navrhovateľ.

V prejednávanej príhode aj odvolací súd je toho názoru, že neboli splnené zákonné podmienky pre vyhovie návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia v znení, v akom sa ho domáhal. Je jednoznačne potrebné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že odo dňa 10.02.2014, kedy došlo k fyzickému napadnutiu, a od kedy odporkyňa opustila rodinný dom č. XX, zapísaný na LV č. XX na parcele č. XX kat. úz. I., uplynula značná doba, od vtedy odporkyňa žije u svojich rodičov v inej obci, preto potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania nie je dôvodná. Navrhovateľ teda tak, ako to správne konštatuje súd prvého stupňa, nepreukázal potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

K odvolacím dôvodom odvolací súd dodáva, že nie je možné prisvedčiť tvrdeniu navrhovateľa o potrebe nariadenia predbežného opatrenia v znení, v akom sa ho domáhal. Predbežné opatrenie je možné vydať ak je potrebné akútne upraviť pomery účastníkov konania. Za situácie, keď sa navrhovateľ iba domnieva, že správanie odporkyne by sa mohlo do budúcnosti zopakovať, potreba dočasnej úpravy nie je daná. Ani poukaz na zdravotný stav odporkyne nemôže byť dôvodom na vyhovie návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia. Nie je namieste ani námietka odvolateľa, že súd prvého stupňa mal sám vykonať dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Keďže o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd rozhoduje po tom, čo navrhovateľ preukáže zákonné dôvody na vyhovie jeho návrhu, a to spravidla aj bez vypočutia účastníkov konania, bez nariadenia pojednávania, a bez vyjadrenia ostatných účastníkov, teda bez vykonávania rozsiahleho dokazovania. Preto ani uvedená námietka odvolateľa nemohla privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa. Súd totiž rozhoduje podľa stavu v čase jeho vydania.

K námietke odvolateľa, že súd prvého stupňa ho opakovane dvakrát vyzýval, a tieto výzvy smerovali k právnej kvalifikácii nároku, je potrebné skonštatovať, že je treba prisvedčiť názoru, že súd pozná právo. V tejto súvislosti však je treba uviesť, že zákon vyžaduje, aby navrhovateľ osvedčil už v návrhu potrebu vydania predbežného opatrenia. Ak tak neurobí, a ak z jeho návrhu nie je možné zistiť zákonné dôvody na vydanie predbežného opatrenia, výzvy súdu smerované na odstránenie uvedeného nedostatku sú dôvodné.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa postupom podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vo výroku vecne správne potvrdil.

Na doplnenie je potrebné ešte dodať, že v zmysle ust. § 221 ods. 3 O. s. p. ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zruší rozhodnutie, len ak zastavuje konanie. O takýto prípade v prejednávanej veci nešlo, nie je preto možné napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie tak, ako to navrhovateľ v odvolaní žiadal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.